

FRAGMENTA QVAEDAM PAPHRASEA

- (Φα.) πῶς; οὐκ ἔμελλες λαμβάνειν 150
αὐτήν;
- <Νι.> ἄκουσον ὦ μακάριε.
(Φα.) ἀκήκοα.
- (Νι.) οὐκ οἶσθας—
(Φα.) οἶδα πάντα.
(Νι.) πρὶν μαθεῖν; τίνα
τρόπον;
- (Φα.) κατηγόρηκέ μοι τὰ πράγματα
ἀλλότριον ἡμῖν ὄντα σε.
- (Νι.) ὦ τᾶν, Φαίδιμε,
ἐπ' ἀρίστερ' εἴληφας τὸ πρᾶγμα· μανθάνω 155
σχεδὸν γὰρ ἐξ ὧν πρὸς με τὴν ὑποψίαν
ἔχεις. διὰ τὸ δ' ἐρᾶν σε συγγνώμην τινὰ
ὄμως δίδωμι καίπερ ἀγνοούμενος.
- (Φα.) πείθεις μ' ἀκοῦσαι τὸ παράδοξον; τί ποτ' ἐρεῖ[;]
(ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ)
οὐκ ὠιχόμην εἰς λιμέν'. ἀπαντήσας με γὰρ 160
σύμπλους ἀνέστρεψέν τις εἰπὼν ὅτι πάλαι
ἀπελήλυθεν δεῦρο.
- (Νι.) ἀποσέσωκά σ', ὥστε μή—
(Χα.) τίς οὗτος; ὦ, Νικήρατος, <καί> Φαίδιμος
αὐτός γ' ἔοικε. χαῖρε πόλλα, Φαίδιμε.
- (Φα.) νῆ καὶ σύ γ' ὦ Χαιρέστρατ' [...] σεῖσφιλ. 165
(Νι.) χειμάζομαι γὰρ οὐ μετρίως ὑπὸ τοῦδ' ἐγώ.
(Χα.) τί δ' ἐστίν; οὐ δήπουθεν ἠγνόηχ' ὅτι—
(Φα.) οὐκ ἠξίου, Χαιρέστρατ', ὄντα μοι φίλον
ὥς φησι—
- (Χα.) παῦσαι· μηθὲν εἶπησι, πρὸς θεῶν,
Φαίδιμε.
- (Φα.) τί δ' ἐστί;